

| [Contactar amb El Punt - Pobles i Ciutats](#) |

Continguts generals: Continguts d'edicions:

| [Qui som?](#) - [El Club del subscriptor](#) - [Les 24 hores d'El Punt](#) - [Publicitat](#) - [Borsa de treball](#) | [El Punt](#) | [VilaWeb](#) |

dimecres, 12 de desembre de 2007

dimecres, 12 de desembre de 2007

Un any per repensar Temporada Alta

Salvador Sunyer, director del festival, advoca per tancar una etapa i proposa a la societat gironina fer-ne un referent europeu

DANI CHICANO. Girona

L'any que ve és el tercer d'aplicació del conveni triennal signat per la Generalitat i els ajuntaments de Girona i Salt, el qual l'any 2006 va donar l'impuls necessari a Temporada Alta perquè esdevingués el festival de tardor de Catalunya. Això vol dir que després de la pròxima edició, la dissetena, caldrà decidir si el festival, que segons el director artístic, Salvador Sunyer, ha tocat sostre, continua igual o es fa un pas més amb la implicació de les institucions i de la societat gironina, i es transforma, de ple dret, en un referent europeu. Sunyer va fer ahir aquesta reflexió en la presentació del balanç de l'edició d'aquest any, amb unes xifres brillants: 91,8% d'ocupació, 28.030 espectadors respecte de 30.525 entrades, i 108 funcions de 68 espectacles.

En la programació de l'edició d'aquest any de Temporada Alta, la definitiva pel que fa al festival com a referent a tot Catalunya, segons Salvador Sunyer, ja s'hi feia palesa l'ambició de situar-se en el mapa europeu dels grans festivals, com ara Edimburg (12,5 milions d'euros de pressupost), Avinyó (9,2 milions), el Grec (4,4 milions) o el Festival de Otoño de Madrid (3 milions). El cartell d'aquest any ha atret un nombre gens menyspreable de programadors d'arreu d'Europa, i ha motivat sol·licituds de col·laboració i d'informació dels directors d'altres festivals sobre espectacles catalans o que s'han pogut veure en el marc de Temporada Alta.

La feina feta durant aquests setze anys i el creixement mesurat i proporcionat en tots els aspectes –administrativament i tècnicament, i artísticament pel que fa a la capacitat de produir– del festival, que actualment té un pressupost d'1,8 milions d'euros, són l'aval de Sunyer per demanar a les administracions, i molt especialment a la de l'Estat –fa una aportació minsa al pressupost del festival (40.000 euros), en comparació amb la d'altres del mateix sector–, més implicació, si és que comparteixen la idea de fer créixer un festival que, en paraules del mateix director artístic, amb el format actual «està al límit.» La reflexió és clara: pot continuar com és ara, molt dignament, però sense més ambició, o apostar per posar-se a l'altura dels gran festivals d'arts escèniques europeus i esdevenir un agent irradiant a la resta d'Europa de produccions pensades i fetes a Catalunya.

+ El cartell de la setzena edició de Temporada Alta és obra de l'artista Jaume Plensa.

Sunyaer va afirmar: «Ara s'obre una etapa de reflexió per tal que, durant un any, els organitzadors, la direcció i la societat de l'àrea urbana de Girona decidim què volem que sigui Temporada Alta en el futur, en els pròxims 8, 9 o 10 anys. Si volem que miri de continuar com està ara, i ampliar-ne les activitats potser més enllà de l'espai de Girona o Salt, o si volem que es converteixi definitivament en un dels grans festivals europeus, que situï Catalunya i l'àrea urbana de Girona com un punt destacat en el mapa europeu de les arts escèniques.» Sunyer, però, va deixar clares ahir les seves preferències, ja que va afirmar que no era una prioritat buscar espais fora de l'àrea urbana.

Per fer aquest salt, qualificat de «definitiu», a més d'un augment pressupostari, segons el director artístic de Temporada Alta, caldria fer una «redefinició dels objectius i dels espais teatrals de Girona i Salt». En tot cas, per Sunyer, que ahir en la presentació del balanç va estar acompanyat de les alcaldesses de Salt, Iolanda Pineda, i Girona, Anna Pagans, aquesta nova etapa es planteja «amb temps, sense urgències», i en un bon moment, en què «entre tots podem començar a dissenyar el futur del festival amb molt poc risc d'equivocar-nos.»

Aquest és l'equilibri difícil de mantenir. Per poder programar més funcions de determinats espectacles i no deixar-hi gent a fora, Sunyer va afirmar que caldria reduir el nombre de coproduccions, ja que aquests espectacles

necessiten els espais de l'estrena un parell de setmanes abans per poder enllestir. Si estan ocupats amb l'exhibició, cal renunciar a la coproducció, i això, en opinió de Sunyer, «seria deixar coix el festival.» El director artístic explica que en l'edició d'aquest any hi ha hagut pocs espectacles dels quals s'haguessin pogut fer més funcions que haguessin omplert, com ara *Boscós endins*, el musical de Dagoll Dagom. Temporada Alta 2007 ha coproduït 24 espectacles, dels quals 19 està previst que facin –o ja la fan– temporada a Barcelona. Destaquen *Saló Primavera*, primer premi Quim Masó, i les produccions d'El Canal, *Blanco* i *Coral romput*.

NOTÍCIES RELACIONADES

>[Xifres brillants](#)

>[Resultat artístic](#)

>[Possiblement la més equilibrada](#)

>[Temporada Alta tanca la setzena edició amb 28.030 espectadors](#)

Aquest és un servei de notícies creat pel diari [El Punt](#) i distribuït per [VilaWeb](#). És prohibida la reproducció sense l'autorització expressa d'Hermes Comunicacions S.A.

La manera més fàcil de trobar un habitatge
www.elpunthabitatge.cat

Oficin@24 hores
Particulars

PUBLICITAT

VILAWEB

EL PUNT

DIGITAL

| [Contactar amb El Punt - Pobles i Ciutats](#) |

Continguts generals: Continguts d'edicions:

| [Qui som?](#) - [El Club del subscriptor](#) - [Les 24 hores d'El Punt](#) - [Publicitat](#) - [Borsa de treball](#) | [El Punt](#) | [VilaWeb](#) |

dimecres, 12 de desembre de 2007

dimecres, 12 de desembre de 2007

Possiblement la més equilibrada

L'edició de Temporada Alta del 2007 ha tingut un nivell de qualitat indiscutiblement alt, sense grans decepcions i amb algunes perles, com els cicles d'Itàlia i Buenos Aires

la crònica

[DANI CHICANO.](#)

Va ser tot un plaer gaudir del mestratge del premi Nobel de Literatura Darío Fo. Una vegada més, Temporada Alta obria la seva programació amb un espectacle que no era precisament de lluïment, com acostuma a passar amb les inauguracions. L'any anterior, el 2006, havia estat *La nit just abans dels boscos*, de Koltés, una obra tan genial com aspre. El 2007 ha estat Darío Fo, tan genial com crític amb el poder, amb la seva *Rosa Fresca Aulentissima (e altre giularatte)*. D'un mestre a un altre, amb la magnífica i hipnòtica versió d'*Erste liebe (Primer amor)*, de Samuel Beckett, a càrrec de l'alemany Martin Wuttke. Va ser un dels dos espectacles del cicle dedicat a Beckett que vam poder veure, l'altre va ser *Fragments*, una delícia dirigida per Peter Brook, mentre que el tercer espectacle programat va constituir una de les decepcions d'aquesta edició del festival, precisament perquè no en vam poder gaudir, ja que el delicat estat de salut del seu intèrpret, Rick Cluchey, dirigit pel mateix Beckett a *Krapp's last tape (L'última cinta de Krapp)*, ens va privar de la seva presència a l'escenari de La Planeta i d'una conversa amb el públic que també estava programada, sobre l'experiència i la relació de l'actor amb el dramaturg irlandès.

Pensaments escrits al caure de les fulles, d'Ayub Khan-Din, dirigida per Jordi Prat, va obrir el foc de les coproduccions del festival, en aquest cas amb La Planeta, amb companyies de casa. La sala gironina també ha estrenat en aquesta edició del festival una peça apassionant, *Bondat*, escrita pel canadenc Michael Redhill, amb una acurada traducció de Pere Puig –en aquest aspecte també va estar a un gran nivell en la traducció del castellà al català de *Lúcid*, de Rafael Spregelburd, que es va estrenar l'any passat–, i dirigida per ell mateix. *Bondat* és el paradigma d'espectacle que produeix La Planeta i que aspiren a produir i coproduir respectivament el nou Centre d'Arts Escèniques El Canal i Temporada Alta, en què professionals gironins treballen amb d'altres de fora, i aconsegueixen créixer de manera notable en els seus respectius àmbits. A *Bondat*, jugaven a casa Pere Puig, els actors Cristina Cervià, Meritxell Yanes i David Planas, mentre que venien de fora els actors Pep Cortés, Òscar Muñoz i Berta Giraut i l'escenògraf Ricard Prat, aquests dos últims, gironins formats a Barcelona. L'evolució, especialment de Cervià, però també de Yanes i Planas, ha estat més que evident, tant a *Lúcid* com a *Bondat*, una obra gens complaent, intensa, incòmoda a estones, reveladora, però amb una poètica molt bella i que necessita, com totes, rodatge.

Què va passar, Wanouulé?, Trànsits, Soldados de Salamina, A la Toscana, Tres dramolette o *Aquesta tampoc serà la fi del món*, són espectacles que van passar sense deixar petja. Alguns, fins i tot, van deixar una impressió força negativa, com *A la Toscana, Trànsits* o *Tres dramolette*. En el cas de *Soldados de Salamina*, entenc que va ser una errada programar dues funcions la mateixa tarda. No sé com devia anar la de les 6, però en la de les 9, després que haguessin estat gairebé dues hores sobre l'escenari en l'anterior, els actors estaven fatigats, i es notava, en el ritme i en l'energia, i en una obra com aquesta el preu que es paga per aquests pecats és l'avorrimient del públic.

Més coses en el capítol d'encerts: absolutament tot el cicle del Teatre de Buenos Aires; el brillant espectacle *Les étourdis*, amb un magnífic Patrice Thibaud; *Le mani forti*, sobretot per les interpretacions de Mercè Martínez i Oriol Vila, i la direcció de Marc Martínez; la delicadesa de *Manologías*; l'enginy de *La caiguda d'Amlet*; *Maeterlinck, Kalkwerk*, Paolo Conte, *L'aigua, 2666*; el text intel·ligent de *Saló Primavera*; el musical –per als amants del gènere– *Boscos endins*, amb una acurada adaptació, i la inauguració del nou centre, El Canal.

+ La Caputxeta i el Llop, a *Boscos Endins*. / Foto: LL. SERRAT